

Imperialisme og fascisme

De magtfulde udbytter de magtesløse. Det er uretfærdig, men en realitet vi vil bekæmpe til alle tider. Høvdinge, herremænd, adel, afløstes af handelsmænd, handelsselskaber, kapitalister, industri, banker, monopoler, karteller, trusts, og en stormende liberalisme og nyliberalisme og globalisering i imperialismens tjeneste. Vi har arbejdet mod imperialismen i flere menneskealdre. Kolonierne blev delvist opløst. Verden var i bevægelse, befrielsesbevægelserne sejrede i en række lande. I Vietnam slog det lille vietnamesiske folk supermagten USA.

Efter Vietnamkrigen var håbet en kort overgang, at USA imperialisterne var slået tilbage i sådan en grad, at en ny verdensorden ville komme til syne i horisonten – at den socialistiske ”lejr” ville udvikle sig og ændre sig i en positiv retning.

Men nej den nye verdensorden kom sidst i 1980'erne til at betyde, at den socialistiske lejr brød sammen, USA stod i løbet af det næste årti, som den sejrende stormagt. Reagans roll back politik fik sin virkning. Chock-terapien fik betydning for de folkelige og revolutionære oprørs tilbageslag og sammenbrud.

Først i Chile, og herefter i Argentina og en række andre lande – Chicagoskolens ødelæggende liberalisme hærgede.

Og den kapitalistiske model blev i pressen og blandt de fleste politiske partier og grupperinger udnævnt som ”vinderen”. Nye krige blev sat i gang, kampen om nye og strategiske råstoffer - energi, olie, vand, meningsindustri og finansmagten blev forstærket – nu i et reorganiseret modspil til modbevægelserne igen under den hvide mands herredømme. Det postulerede ”civilisationernes sammenstød” blev en realitet.

Dette herredømme vil forsøge at sikre, at Verdens befolkninger stadig er delt op i rige og fattige. Den uretfærdighed er stadig et faktum. Den realitet skal forstås i sin historiske sammenhæng. Forstås gennem en analyse af de strukturer eller lovmæssigheder, der tegner sig i bakspejlet, og som styrede og fortsat styrer den økonomiske udvikling i begge dele af verden.

Kolonialismen, imperialismen, nyliberalismen og den antifascistiske kamp.

Kolonisering (1600 – 1950'erne)

Vi tager udgangspunkt i koloniseringen af den ”tredje verden”, der gennem udbytningen, skabte grundlaget for den industrielle udvikling i Vesteuropa, og som samtidig forvred udviklingslandenes indre strukturer og tilpassede den til I - landenes behov.

Denne udvikling er fortsat efter koloniernes formelle uafhængighed, og er blevet forstærket, gennem monopolernes voksende dominans på verdensmarkedet. Ulandenes udvikling på egne betingelser - umuliggjordes af den med magt etablerede afhængighed af de industrialiserede landes behov for produktion.

Indre migration

Som eksempel kan nævnes at Vesteuropas indblanding, udbytning og dominans af u- landene kom til at betyde en *indre migration* til by eller plantageområder, hvor der måske fandtes et livsgrundlag.

Denne udvikling i det socialt - økonomiske mønster skabte grundlag for voksende ulighed og *uddybede* afstanden mellem befolkningerne i u- lande og i- lande.

Ulighed:

Den oprindelige kolonialisme begyndte stort set med ”opdagelsen” af Amerika. *En trekantshandel* mellem Europa, Afrika og Amerika skabte i løbet af en kort periode formuer i Europa – hos de store handelsselskaber.

Slavehandelen fik et opsving i 1600 tallet da arbejdskraftbehovet steg på de store planlægger i Amerika. (ca. 100 mill. Afrikanere) Konflikterne mellem forskellige stammer forværredes, fordi krigsfanger også blev en salgsvare. Slavehandelen var således medvirkende til at skabe anlægskapitalen til de europæiske industriforetagender.

Marx citat: opdagelsen af guld- og sølv landene i Amerika, udryddelsen, forslavelserne, og begravelsen af den indfødte befolkning i bjergminer, den begyndende erobring og udplyndring af Ostindien, Afrikas forvandling til en handelsjagtmark med sorte folk som bytte: alt dette betegner den kapitalistiske produktionsproces morgenrøde. Disse idylliske processer er hovedhjørnestenen i den oprindelige akkumulation.

Opdeling af kloden.

De magtesløse blev de oprindelige befolkninger i Amerika og Afrika, og de besiddelsesløse i Europa medens de store handelskompagnier og kapitalejere forblev de magtfulde, og en ny proces begyndte, hvor en opdeling af kloden nu foregik mellem USA og de Vesteuropæiske lande (særligt England).

Et kapløb mellem de industrialiserede lande om råstofferne indledtes i forbindelse med den industrielle revolution. Fra kysterne trængte koloniherrerne ind i landene og fortrængte det landbrug, som indtil da havde været den oprindelige befolkning livsgrundlag. Fremmede områder, som ikke tidligere havde været kolonier tages i besiddelse, så et samarbejde mellem statsmagten og kapitalejerne blev nødvendig. Et samarbejde, der på forskellig vis har holdt sig til globaliseringens og ny - liberalismens massive gennemtrængning af de økonomiske globale strukturer.

Om kapitalismen: Koncentrationen/ centralisering af den private produktion henimod kæmpebedrifter. Produktionen blev fjernet fra den umiddelbare aftager. Den forblev på ganske få hænder, men dækkede det samfundsmæssige behov. Ganske få bliver ejere af produktionsmidlerne. Uligheden cementeres i produktionsforholdene. Karteller, Selskaber, trust, monopoler blev fremtiden for produktionsejere. (Lenin)

1950- ca 2000 Opdeling af kloden. Den kolde krig magtfordelingen i verden.

Et kapløb mellem de industrialiserede lande om råstofferne

Efter 2. verdenskrig blev de fleste kolonier formelt uafhængige. USA havde ikke mærket krigen i eget land, og blev Vesteuropas ”rige onkel”, og dermed dominerende for kapitalismens udvikling.

USA lagde pres på de vesteuropæiske lande for at åbne kolonierne, som afsætningsmarkeder, og investeringsområder. Dette førte til at USA gennem handelsaftaler, og investeringsaftaler, gennem traktater og militæralliancer blev til den førende politiske og økonomiske magt.

USA kontrollerer i dag, og har gjort det massivt efter Sovjetunionens kollaps, den største del af jordens rigdomme og handel, og USA har militærbase o. lign overalt i verden. Militært er NATO ændret til en flexibel organisation, der kan intervenere overalt.

I denne globale konkurrence om vækst og forsøgene på en ensretning af de nationale betingelser/ rammer for vækst bliver den tidligere alliance mellem statsmagt og privatkapital udsat for pres - igen. (kartellerne skabte Hitler – Hitler skabte krigen)

Staten kan ikke regulere, som hidtil, og det betyder social uro. Regulering mellem produktion og reproduktion sættes under pres af både national og international kapital.

Det klasse-mæssige sammenhold erstattes af en nationalistisk, militant og fascistoid mening/ politik, som vi har set det i forskellige ”fremmedfjendtlige - bølger” gennem de sidste 40 år. Både mellem folk, og som en bestanddel af statsmagten - statsracisme.

Fagbevægelsen forsøges miskrediteret overfor arbejderklassen, fagene forsøges udvisket i fremskridtets navn, ældre borgere udnævnes til at være en ”ældrebyrde”, de unges uddannelseslyst sættes over styr, overvågningen af borgene eskaleres, forsvar og militær opnormeres, landet deltager i aggressionshandlinger overfor andre lande, der udpeges syndebukke, og Menneskerettighederne er sat under pres. Og alternative begreber bliver svaret på imperialismens kriser. ”Civilisationernes sammenstød” som Huntington kategoriserede udviklingen..

TTIP og CETA er eksempler på kapitalens behov for den nødvendige vækst og omorganisering af verdens

ressourcer både i råstoffer, sociale ressourcer, teknologiske ressourcer for fastholdelse af dominans. Hvis TTIP ikke etableres under Trump, så vil et nyt initiativ se dagens lys med et andet navn, men samme funktion: At sikre optimering af kapitalen – Øget vækst for bl. A USA's kapital – en øget økonomisk magtkoncentration. Spørgsmålet bliver så hvor Eu står i den situation og for os ikke mindst, hvor Danmark og Norden befinder sig i det spil.

Fascistiske tendenser .

Monopolernes diktatur: Allerede lige efter 2. verdenskrig, hvor nazister og fascister havde lidt nederlag til Sovjetunionen og til Vestmagterne, udtalte USA's præsident sin bekymring for udvikling af et reelt demokrati. Han udtalte, at hvis demokratiet blev styret af ganske få kapitalejere f. i de velkendte store monopoler uden folkelig kontrol kunne en sådan centralisering medføre gendannelsen af nye fascistiske tendenser.

Frank D. Roosevelt:

Friheden er ikke sikret i et demokrati, hvis menneskene finder sig i, at en privat magt vokser til et punkt, hvor den bliver mægtigere end deres demokratiske stat. Dette er i virkeligheden – facisme- et enkeltvæsens, en gruppes eller en anden bestemmende privat magts herredømme over regeringen. (Om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af økonomisk magtdekongestion). (Monopolernes diktatur, Fritz Bauer)

Imperialismen, den økonomiske politiks udvikling og vækst tilgodeses ved at fastholde klassesamfundets struktur og anvende fascister og racister som egnede instrumenter til at fastholde kapitalens magt. Fascisterforstået som udprægede nationalistiske, militante personer, der understøttes af udvalgte neoliberale erhvervsfolk og monopolernes diktatorer. Forspillet er ofte præget af populisme, fremmedangst og talen om det ægte folk, det rene folk.

I dag ser vi populisternes vringle frem med en politik, som kapitalen og de store kapitalejere umiddelbart kan tilslutte sig. De taler alle mod ”the establishment” og forsøger at give indtryk af, at de taler på folkets vegne. Men de tilhører den samme ”klan” og henter deres midler i traditionelle pengestærke organisationer og investorer. De er begejstrede for de ”stærke mænd”. De er alle nationalister og er derfor mod EU – samtidig med at de hylder den internationale kapital, dets transaktioner og udbytning – de hylder Guds eget land, og det hellige land – Israel – de sympatiserer med Couterjihad på internationalt plan – og deres frihedstrang er styret af nationalisme og dominans.